

N:o 97.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 Maj 1874.
 — — — — Andra Kammaren den 21 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, rörande vissa ändringar i Kongl. Kungörelserna den 7 December 1866 och den 19 Juli 1872 angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 13.)

S. A. K.

Uti nådig proposition af den 20 sistlidne Februari, hvilken hufvudsakligen angår vissa tull-lättnader för varor, som användas till proviantering af fartyg i Öresund, och, såvidt den berör tullförfattningarne, varit särskildt föremål för Riksdagens pröfning, har Eders Kongl. Maj:t tillika, beträffande de i Kongl. kungörelsen den 7 December 1866, jemförd med Kongl. kungörelsen den 19 Juli 1872, meddelade bestämmelser om vilkoren för åtnjutande af drawback vid utförsel af bränvin, föreslagit den ändring, att ej allenast den i samma bestämmelser förekommande föreskrift om utförselns verificerande medelst intyg från lossningsorten måtte, för den händelse att utförseln sker i fartyg, som, icke understigande 10 nylästers drägtighet, utklarerat direkte till utrikes ort, förfalla med vilkor, att fartyget af tullbetjeningen bevakas till öppen sjö och att den till utförsel angifna vara, för hvilken drawback åstundas, af tullkammaren vid utklareringen antecknas å fartygets utgående sjöpass, utan ock undantag från förstnämnda kungörelses stadgande om viss minimiqvantitet å det utförda bränvinet måtte medgifvas för de fall, då detsamma för proviantering af fartyg i Öresund utföres under förhållanden, jemförliga med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i anledning af Eders Kongl. Maj:ts enahanda förslag i afseende å vilkoren för restitution af erlagd tull för införda råämnen, när vissa deraf inrikes tillverkade varor utföras, har Riksdagen i nu förevarande hänseenden beslutat, att den i Kongl. kungörelserna, angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel, den 7 December 1866 och den 19 Juli 1872 meddelade föreskrift om bestyrkande af varans lossning å utländsk ort medelst intyg af embetsmyndighet å lossningsorten, må under de af Eders Kongl. Maj:t föreslagna vilkor förfalla; äfvensom att, för den händelse Eders Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af s. k. frilager i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg böra komma till stånd, undantag från det i förberörda Kongl. kungörelse den 7 December 1866 stadgade minimibelopp af 100 kannor för restitution af tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin må beviljas, då sådan vara för proviantering af fartyg i Öresund utföres under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

Sedan Eders Kongl. Maj:ts i nådig proposition den 30 sistlidne Januari för Riksdagen framlagda förslag till förnyad förordning, angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden numera blifvit såväl af Riksdagen som af norska Stortinget antaget, förfalla de hinder, som hittills förefunnits för beviljande af restitution utaf tillverkningsafgift för bränvin, som till Norge utföres; likasom det i 1866 års kungörelse i allmänhet stadgade vilkor af sjöväga utförsel icke heller lämpligen bör i afseende å utförsel till Norge ega rum, sedan genom den nya mellanrikslagstiftningen all skilnad i varors tullbehandling, efter som de föras land eller sjövägen mellan rikena, kommer att i allmänhet upphöra.

Riksdagen har derföre beslutat, att det i meranämnda Kongl. kungörelse den 7 December 1866 stadgade undantag från skatterestitution vid utförsel af bränvin till Norge må upphöra och restitution äfven för sådan utförsel, ehvad den sker sjöledes, eller landvägen, beviljas, dock, hvad bestyrkande af den landväga utförseln angår, under de vilkor, hvarom Eders Kongl. Maj:t täcktes särskildt förordna.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 21 Maj 1874.